

Loven udkom, efterat man blev opmærksom paa, at der gaves saadanne Stillingsemænd, som vare Børnepligt underkastede, burde have behandlet dem efter Lovens almindelige Bestemmelser; det er et Spørgsmaal, som jeg ikke skal indlade mig nærmere paa at besvare; men man har ialtsald ikke gjort det dengang, og derfor bliver det nu en Nødvendighed, at give en almindelig Regel for disse Personer. Der er som Argument for samme Mening endnu paa-beraabt de i det sidste Par Aar givne specielle Udskrivningslove, i hvilke der siges, at de Personer skulle udskrives, som staae for Udskrivning; man kunde da sige, at efter Ordene henhørte disse Stillingsemænd ogsaa derunder. Ja, dette kan jeg ikke benægte; forsaavidt de ogsaa vare 22aarige og vare Børnepligten underkastede ifølge Børnepligtsloven, saa henhørte de under disse Loves Ord. Der kunde altsaa være Spørgsmaal, om de ikke skulde have mødt paa Sessjonen eller været behandlede paa Sessjonen med de andre 22aarige; det er, som sagt, nu ikke skeet, men det, som ved Udarbejdelsen af denne Sag, forekommer det mig, kunde have været meest tvivlsomt, det er netop, om man skulde sige, at de nævnte Personer skulde opfylde deres egen Børnepligt saaledes, som om de vare udfrevne med det andet 22aarige Mandskab, eller man skulde gaare den Vej, som er antaget i Lovudkastet.

Jeg troer saaledes, at de Grunde, der ere anførte for, at de omtalte Stillingsemænd ikke burde være forpligtede til at udføre anden Krigstjeneste end den, de som Stillingsemænd havde at opfylde, ikke kunne holde deres Prøve. Forsaavidt det er blevet bemærket, at jeg under Sagens foregaaende Behandling har paa-beraabt mig, at ogsaa andre Personer, f. Ex. de, der ere i Udlandet, ikke kunne blive behandlede til Udskrivning paa den sædvanlige Tid, saa har jeg ikke anført dette som Argument for Lovens Regler, men jeg har blot derved villet paavise, at der jo gives andre Tilfælde, som ere forudsatte i Loven, i hvilke Personer kunne behandles til Udskrivning senere end den almindelige Tid, nemlig med 22 Aars Alderen, eller i alt Fald en kort Tid efter. Det er vist nok, at derom indeholdes en Regel i Loven, og at der om de her nævnte Stillingsemænd

ingen Regel indeholdes; man har aldeles ikke tænkt paa disse Stillingsemænd, da man udarbejdede Børnepligtsloven, men derfor bliver ogsaa nu en saadan Regel nødvendig som den, der er foreslaaet i Udkastet.

Den ærede Landssthingsmand har dernæst omtalt, hvorvidt de nævnte Stillingsemænd, hvis de ere Børnepligten underkastede, kunne antages at være blevne billigt behandlede efter Udkastet. Jeg troer, at man vistnok kan sige, at dette i det Hele taget er Tilfældet. Derom kan der imidlertid jo være Tvivl, om der ikke kunde vises dem nogen større Billighed, større Lempelser; derom, kan jeg ikke nægte, kan der jo være forskellige Meninger, men jeg troer dog, som sagt, at man i det Hele taget har behandlet dem ret billigt. Der er især henpeget paa, at nogle Personer ere blevne stillede end ogsaa før Krigens Udbrud, og at saadanne Stillingsemænd ikke have kunnet vente at komme til at opfylde en saa besværlig Tjeneste som den, der har paahvilet dem under Krigen. Ja, det kan ikke nægtes, at med Hensyn til dem stiller Sagen sig noget mindre billig end med Hensyn til de Andre; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der kun gives 9 saadanne Personer, og af dem ere de 2 stillede til Forstærkningen, saa at der altsaa egentlig kun bliver 7 tilbage; og fremdeles skal jeg bemærke, at der af disse 7 er der nogle, der ere blevne stillede i en meget ung Alder, f. Ex. i Aaret 1845 — og her handles jo kun om Personer, der ere fødte i Aaret 1826 eller senere — er der stillet til Vinten 2, i 1846 1 og i 1847 2. Af disse Personer ere, om end ikke alle — det tør jeg ikke bestemt sige — saa dog ialtsald de fleste ansatte i Armeen som Underofficerer eller i en lignende Stilling. De ere blevne antagne som ganske unge Mennesker, og ere netop blevne engagerede for at kunne anvendes som Underofficerer. Af de Lister, der ere vedlagte Sagen, og som Udvalget har havt, vil dette kunne sees, at ialtsald Nogle, jeg tør som sagt ikke sige Alle, ere i en saadan Stilling. Om dem kan der ikke være Spørgsmaal, paa dem vil Loven ingen Indflydelse faae eller kunne bringes i Anvendelse. Der er ogsaa anført, at det, der blev bemærket forrige Gang med Hensyn til de Frivillige,